

non sunt consonantes. Habent etiam semper accen-
tum proximè ante - . Et (quia huiusmodi dictiones
etiam aliis vna syllaba videntur longiores) pathah
illud dicitur פֶּתַח וְנוֹכַח, id est, pathah suffuratum
seu usurpatum, quòd præter consuetudinem alia-
rum huiusmodi habeant pathah sub vltima thema-
tis litera.

Post hirec { שִׁית planta.
magnū.vt { תְּהָרִיעַ pſternes.

pōst..vt { הֶחֱתֵם adapire.
 { יוֹדֵעַ cognoscēs.

Post i. vt. { רוּחַ spiritus. post holé. vt. { מְשֹׁחַח ungere.
 { יָדוּעַ cognitus. { שָׁמַע audire.

Post etiam nonnunquam. vt, **וַיִּינֵן** Iosua, Aggei. i.
Legitur etiam **נִצָּח** fiduciam habēs (fretus,) Plal. 112.
Et hæc de Pronuntiatione.

De Nomine.

Sunt apud Hæbreos tantum tres orationis partes, ^(Hæbreorum) ~~id est~~, id est, nomen, ^{וְשֵׁם} וְשֵׁם, id est, verbum, & ^{וְכֶלֶם} וְכֶלֶם, id est, significativum: per quod intelligunt articulum, pronomen, & cæteras partes orationis indeclinabiles. Sed quia parum negotij est in declinandis nominibus, cum quod accidentibus, nempe qualitate, figura, & specie, cum Latinis omnino conveniât (que brevitati studentes omisimus) tum quod genera, numeri, casus, declinatio, & gradus cōparationis, breviter tractari possint. De his quàm brevissimè fieri poterit, dicemus: & primum.

De genere.

Hebræorum idioma generibus duobus conten-
tum

ut, ישר rectus, שִׁכְרָה sicera, פְּקִידִים præfecti, קֹדֶשׁ sancti-
tas. פְּקִידִים visitati.

In quibus tamen motio longa præcedens habet secum accentum, inscribi potest daghes literæ sequenti. vt, יִמָּר in mari, יִמָּר illic: vbi vides post יִמָּר daghes in מ, sed accentu præcedente, qui retineat remoreturque primam syllabam: ita tamen, vt non separata videatur à sequente, sed suspensione quadã vocis ab ea ita distincta, vt liberata audiatur à daghes, ne eius sonus abrumpatur.

E' cōtrarioverò motiones breues ipsas semper sequitur daghes. vt, **וְכָה** pura, **הַזֶּה** solennitas illius: vel seua quiescens. vt, **מִצְרַיִם** Aegyptus, **שָׁמַר** custodite. Si tamen ponatur accētus iuxta motionem breuem, litera sequens rarò habebit daghes. vt, **בֵּית** domus, **בָּנֵי** vestis: & similia. Quòd autem aliquando sequatur daghes, quanuis cum motione parua sit accentus, exemplum habes **תִּשְׁמְרֶנָּה** dimittes eam, Exod. 23. & alia. Degenerant tamen pauca admodum participia præteriti temporis vsu magis obseruanda, in quibus, post motionem breuem, quanuis ipsa non habeat iuxta se accentum, sequitur raphe. vt, **פָּאֲרִים** numerati, Exod. 30.

De y, & n.

Hæ duæ literæ, in principio vel medio dictionis, cum sint veræ consonantes, feriunt subscriptam, vel sequentem motionem vocalem: in fine verò post ultimas quatuor motiones magnas, habent pathah, post cuius vocem proferri debent: quare iustæ tunc non